

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ
ਦੀ ਜਿਯਾਤ ਦਿਖ
ਪੁਰੀ ਫਰੀ

ਜਿਯਾਤ ਦਿਖ ਵਰਦੇ
ਨਾਮਦਾਰੀ ਕੀਯਾਨ ਵਰੇ
ਜੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ-ਜਨਮ
ਦਿਖ ਕਹਿਤਾਵਾਂ ਕੇ।
ਜੰਗ੍ਰੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

karal.singh.chen

੨੨੨ ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਜਾਗਦ
 ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਜਿੰਦ ਜੀ
 ਜਾਗਦਿਤਾ ਰਹੀ ਜੀ।

ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਜਾਗਦ
 ਦੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਜਾਗਦ
 ਦੇਰ ਘਰੁਤ ਜਾਗਦਾ ਅਤੇ ਤਿਹਿਦੇ ਜਾਗਦਾ ਰੀਤਿਗੁਰੂ।
 ਜਾਗਦੀ ਦੇਰ ਅਤੇ ਤਿਹਿਦੇ ਜਿੰਦ ਜੀ ਦੇਰ ਦੇਰ ਦੇ
 ਜਿਹਦੇ ਜੀਤਿਗੁਰੂ ਜਾਗਦਾ ਰਹੇ ਤਿਹਿਦੇ ਰਹਿਤ।
 ਜਿਹਦੇ ਦੀ ਹਰ ਰਿਖਤੀ ਤਿਹਿਦੇ ਰਹੇ ਤੇਰੀਤ। ਜਿਹਦੇ
 ਦੇਰ 15 ਦੇਰੀਗੁਰੂ ਤਿਹਿਦੇ ਜਾਗਦਾ ਅਤੇ ਜਾਗਦੀ ਜਾਗਦੀ
 ਤਿਹਿਦੇ ਜਾਗਦਾ ਅਤੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਦੇਰ
 ਦੇਰ। ਜਿਹਦੇ ਜੀਤਿਗੁਰੂ ਤਿਹਿਦੇ ਜਾਗਦਾ ਰਹੇ ਤੇਰੀਤ।
 ਜਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਦੇਰ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ
 ਰਹੇ ਰਹੇ। ਜੀ ਜਾਗਦਾ ਜਾਗਦਾ ਜੀ ਦੇਰ ਰਹੇ ਰਹੇ
 ਅਤੇ ਤਿਹਿਦੇ ਜਾਗਦਾ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਪਦਮ
 ਅਤੇ ਜੀਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਦੇਰ ਪਦਮ
 ਜੀ ਦੇਰ ਪਦਮ ਅਤੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਦੇਰ
 ਰਹੇ। ਅਤੇ ਤਿਹਿਦੇ ਜਾਗਦਾ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ
 ਜੀ-ਜੀਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਦੇਰ ਰਹੇ ਰਹੇ।
 ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਜੀਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਜਿੰਦ ਜੀ
 ਜੀਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਦੇਰ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ
 ਪਦਮ ਜੀਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਜਿੰਦ ਜੀ ਦੇਰ ਰਹੇ ਰਹੇ।

ਜਾਗਦੀ ਦੇਰ ਰਹੇ ਰਹੇ,
 = ਤਿਹਿਦੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਜਿੰਦ "ਰਹੇ" ਦੇਰ।

੨ ਵੀਆਂ ਵੀਆਂ ਰਵਿਤਾਵਾਂ ੨। ਵੇਰਵਾ ਇਕ ਪੰਨਾ ਹੈ।

ਨੰ		ਪੰਨਾ
1	ਸੰਤ ਖਨਾਰ ਨਿਪੁ ਜੀ ਇਨਕਾ 6	6
2	ਸੰਤ ਗੁਰੂ ਨਿਪੁ ਜੀ 'ਪੀਰ'	7
3	ਸੰਤ ਜਿਰਮਾ ਨਿਪੁ ਜੀ ਰੋਗੀ - ਵਰਨ	8
4	ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਨਿਪੁ ਜੀ ਵੈਰ ਨਿਰਮਾਨ	9
5	ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਪੁ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤ - ਜੇਸਵਾਂ ਵਾਰ	10
6	ਸੰਤ ਜੈਗਰ ਨਿਪੁ ਜੀ ਜੇਠੀ	11
7	ਸੰਤ ਦਾਸ ਨਿਪੁ ਜੀ ਤਾਪੀ - ਜੇਸਵਾਂ ਵਾਰ	12
8	ਸੰਤ ਧੀਰਾ ਨਿਪੁ ਜੀ ਕੁਰਬਾਨ	15
9	ਸੰਤ ਤਖਤ ਨਿਪੁ ਜੀ ਕੁਰਬਾਨ - ਜੇਸਵਾਂ ਵਾਰ	16
10	ਸੰਤ ਧਾਰ ਨਿਪੁ ਜੀ ਜੇਠੀ	17
11	ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਨਿਪੁ ਜੀ ਕੁਰਬਾਨ	18
12	ਸੰਤ ਗੁਰੂ ਨਿਪੁ ਜੀ	19
13	ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਿਪੁ ਜੀ ਤੁਰਾ	20
14	ਸੰਤ ਗੁਰੂ ਨਿਪੁ ਜੀ ਕੁਰਬਾਨ	21
15	ਸੰਤ ਗੁਰੂ ਨਿਪੁ ਜੀ ਬੈਠਾਈਆਂ -	22

ਮੰਤਰ

੩

ਜਿਹੇ ਥਿਉ ਕੁਠੀ ਯੋਗ ਚਾਈ ਕੀ ਧੀਰਿ ਨਹ ਧਾਰਾ ਕਰੈ
ਏ ਪ੍ਰਵਿਤ੍ਰ ਦਰਸਨ ਕਾਈ ਕੀਰਨੇ ਪ੍ਰਾਦਾਨਾ ਕਰੈ ਕੀ,
ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਭਿਉ ਨੀਸੇ ਸਾਨ ਨ ਭਿਉ ਕਾਨੇ ਤਿਉ ਵੀਜੈ,
ਤੁਮ ਧਿਰ ਮੇਰੇ ਯੋਗ ਨ ਕਰੈ ਰਿਪਾ ਰਵਰੀ ਕੀਜੈ,
ਯਾ ਸਰ ਬੁਧਨ ਨੈਨ ਨ ਭਿਉ ਧਿਰ ਤਨ ਮਰ ਪ੍ਰਾ ਭੀਜੈ,
ਮੀਰ ਪ੍ਰਭੂ ਗਿਰਾਧਰ ਨਾਗਰ ਮਿਥਿ ਚਰਨ ਸੇਧੇ ਦੀਜੈ ॥
ਕਿਡੀ ਸਾਸਨਾ ਕੀ, ਜਿਹੇ ਜਾਤੀ ਮਾਨਦਾਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ
ਇਕ ਗੁਣ ਨੀਤਿਮਾ ਦਾ ਮਾਨੁ ਰੂਪਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਦੀ ਸੁਭ ਭਗਤ
ਉਪਾਧਰੁ ਮੀ ਪ੍ਰਿਥਨ ਮਾਨ ਰਾਜਾ ਕੀ ਦੇ ਪਾਦਨ ਦਰਸਨ ਦਾਸੇ
ਗਏ ਕਲਾਈ ॥
ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਸ ਨਹੀ, (ਜਿਸੇ ਦੇ ਮਾਪਿਸ ਨਹੀ, ਮਤ ਕੁਝ)
ਕੋਈ ਮਾਨ ਦੁਖੀ ਕਲ, ਕਰੇ ਮਾਪਰੇ ਦਾਨ ਦੁਖੀ ਦੇ ਦੁਖੀ,
ਕੋਰਨ ਕਾਰ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਪਿਥ ਪ੍ਰਗਤਾ ਮਤ ਕੁਝ ਨਿਵਿਧਾਨ ਕਾਰ
ਏ ॥ ਜਾਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਮਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਉਭਾਰੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਏ ਮਾਨ ਮ
ਦੀਆ ਲੋਗ ਨਹੀ ਪਾਰ ਰਹੀ ਮਾਨ, ਮਤ ਜਾਨੇ ਕੀਤ
ਵਿਚ ਮਾਨ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਜਾ ਤਾਗਦਿਵਸ ਹੈ ਨਦ ਮਾਨੀ ਸੀ
ਰਜੁਰ ਕੀ ਦੇ ਕੀਰਨ (ਸਿੰਘਾਨ) ਵਿਚ ਚਰਨ ਪਰਸਰ ਸਾਨ

ਚ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅੰਤ ਵਿਚ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ੧੦੮ ਅਟਕ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਜੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇ ਪੁਜਾਯ ਜੀ
 ਜਗਤ ਜਾਤ ਜੀਵਨ ਦੋਰ ਜੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਕਰੇ ਸੇਹਤ ਏਥੇ
 ਪਧਾਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਚਾਉ ਨਾਲ ਜੀਉ
 ਆਇਆਂ ਆਖਦੇ ਰਹੇ ਧਿਰੈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ :--

ਪਿਤ, ਮਾਤ, ਸਹਾਇਕ ਸਾਥੀ ਸਭ ਤੁਮਹੀ ਇਕ ਨਾਸਤਾਗਰਹ,
 ਜਿਨਕੇ ਕੁਛ ਐਰ ਅਧਾਰ ਨਹੀ ਤਿਨਕੇ ਤੁਮਹੀ ਰਖਵਾਰਹੁ,
 ਸੁਰ ਸਾਂਤ ਨਿਕੇਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਧੇ ਮਨ ਮੰਦਰ ਕੇਉ ਨਿਆਹੁ,
 ਇਕ ਜੀਵਨ ਕੇਤਮ ਚੰਤੈ ਤੇ ਇਨ ਪ੍ਰਫੁਲਕ ਕੇਤਮ ਪਿਆਹੁ ਤੁ॥
 (ਇਕ ਗਿਣੀ ਕਵੀ)

੧੫ ਜੂਲਾਈ ੧੯੩੩ } ਅਜੀ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਸ਼ਟਰ,
 ੦-੧-੧੯੩੩ } ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਵਿ ਮੰਤਰ ਚੰਦਰ (ਜਿਸਾਮ) ਦੇ
 ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਸਾਹੀ ਸੰਗਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਭੇਟਾ
ਸਦਕੇ ਜੀਉ ਆਇਆ ਜਗਤ ਦਾਇਆ ਦੇ
ਭਾਗੀ ਭੇਦਿਹੰਤੈ ਵੀਦਾਰ ਹੋਯਾ
ਭਿਰੀ ਵਿਛੜੇ ਤਜਵਟੇ ਵਿਚ ਬਿਹੋ
ਕਿਪਤ ਮਿਟੀ ਦਿਲ ਤੇ ਸੀਨਾਂ ਠਾਰ ਹੋਯਾ
ਸੁਤੇ ਭਾਗ ਸਾਭੇ ਅਜ ਜਗ ਉਲੇ
ਰੁੜੇ ਜਾਇਆਂ ਦਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਯਾ
ਹਿਰਦੇ ਖਿਲੇ ਸਭੁ ਦੇ ਗਾਮੀ ਦੂਰ ਰੋ ਗਈ
ਪਾਪ ਤਾਪ ਝੁੜ ਗਏ ਹੋਲਾ ਭਾਰ ਹੋਯਾ
ਘੋਲੀ ਵਾਰਨੇਂ ਕਰੀਏ ਸਿਰ ਵਾਰਨੇਂ ਪੈ
ਖੁਸੀਆਂ ਵਿਚ ਨਾਂ ਫੁਲਿਆ ਸੁਆਏ ਸੀਨਾਂ
ਚਰਨੀ ਲਾਏ ਬਖਸ਼ੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗੁਣਾਂ ਨੂੰ
ਬਾਣੁ ਆਪ ਦੇ ਹੋਯਾ ਦੁਸ਼ਵਾਰ ਜੀਨਾਂ

ਕੋਲੋਂ ਸੋਭਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਿੰਨਾ "ਇਨਸਾਫ"

ਦਾਸੀ ਦੇ ਜਹਾਨ ਕੇ ਹੈਂ ਪਿਤ ਪਾਲੀ ਜੀਅਨ ਕੇ,
ਦਮਦਾਸੀ ਬਾਗ਼ ਗੁਰੂ ਬਾਹਰੇਂ ਤੇ ਜਾਏ ਨੇ!

ਪੁਰਨ ਅਨੁਕਾਰ ਤਰਨ ਪਾਰ ਕੁਝ ਸਾਗਰ ਹੈ,
ਮਾਂਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀਉ ਕਲ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਨੇ!

ਚਾਏ ਕੁੰਦ ਨਰਨ ਪਾਏ ਤਾਰਨਾ ਜਹਾਨ ਸਾਗਰ,
ਮੁਝ ਸੰਤੋਖ ਨੂੰ ਕੀ ਆਨ ਭਾਗ ਦਾਏ ਨੇ!

ਨਸ ਗਏ ਕਲੇਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮਾਂਝੇ ਫੇਰਾ,
ਪੀਆ ਪਾਰ ਆਏ ਸਭੇ ਮੰਦ੍ਰ ਜਗਾਏ ਨੇ!

ਜੁਲੀ ਫਰਕਾਨ ਤਈ ਪੁਰਨ ਹੈ ਆਸ ਸਾਗੀ,
ਆਏ ਕੇ ਜਿਅਮ ਬੀਉ ਦਰਸਦਿਖਾਏ ਨੇ!

ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹ ਸਭੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਰੀ,
ਜਲੇ ਹੋਏ ਚਿਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਠੀ ਪਾਨ ਆਏ ਨੇ॥

ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪੰਥ ਵਾਲੀ
 ਵਾਲੀ ਨੇ ਜਹਾਨ ਸਭਕਾਰ ਸਚੀ
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਾ ਸਾਹੀ, ਭਾਰੀ ਤੇਜ ਵਾਲੇ
 ਦੀਨਾਦੁਖੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦਗਾਰ ਸਚੀ
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਲਸ ਆਲਸ ਜਗਤਿ ਖੁਦੀ
 ਜਾਨੀ ਜਾਨ ਪੈ ਦੇਨ ਦੀਦਾਰ ਸਚੀ
 ਬਾਦੀ ਬੰਸ ਕੁਲ ਨਰ ਭਰਪੂਰ ਦਾਤੇ
 ਭੇਜੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਕਰਨ ਜਾ ਪਾਰ ਸਚੀ
 ਰਾਗ ਹੀਨ ਵਿਰੋਧ ਵਿਰੋਧ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਸਾਂ
 ਕਿਹੋ ਕੁਠਿਆਂ ਹੋਈ ਮਦਦ ਪ੍ਰਭੁ
 "ਸੀਰ" ਦਿਲ ਮੁਰਸ਼ਾਏ ਮੁਖ ਬੰਦਿਤ
 ਸੁਖੀ ਹੋਈ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਆਬਾਦ ਪ੍ਰਭੁ

ਦੋਹਰਾ "ਸੀਰ" ਜੀ

8

ਵਲੇ ਕਰਪਾਲਸਿੰਘ "ਰਮਲੀ" ਵਰਨ

ਵਾਲੀ ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਾਲੀ ਜੀਯਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮਾਹੀ

ਮਾਲੀ ਫੁਲਦਾੜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮੇਸ ਕੇ

ਸ੍ਰੀ ਪਤ ਸ੍ਰੀ ਪੁਜਯ ਪੁਜੈ ਸਮ ਚੰਦ ਦੂਜ

ਮਾਲਕ ਹੈ ਗਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗਮ ਮਿਹਰੇਸ ਕੇ
ਗੁਨਣ ਕੀ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ਨਿਹਭੈ ਜੇਧੇ

ਸੇਵਕ ਬਚੀਆਯਾ ਹੈ ਕੇ ਗਾਲਕ ਕਲੇਸ ਕੇ
"ਰਮਲੀ" ਮਨਾਥ ਨਾਥ ਕਰਨ ਸਨਾਥ ਆਏ

ਥਿਨੈ ਮਾਨ ਆਏ ਪਛੂ ਬੀਚ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕੇ
ਜਾਹਿਗ ਜਦੂਰ ਜੋਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਰੀ

ਰੰਚਕ ਨਾਂ ਭੇਦ ਜਾਂਮੈ ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ ਕੇ
ਗੁਰੂ ਅਨੁਸਿਰ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਕੇ

ਹਾਥ ਜੋਰ ਬੰਦਨਾਂ ਨਿਵਾਟ ਕਰ ਸੀਸ ਕੇ

ਵਲੋਂ ਸ਼ੀਮਾਨ ਸੈਤ ਕੁਤਾਹਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੰਨਨ ਸਿਮਾਨ
 ਵਾਲੀ ਜਗਤ ਦੇ ਖਲਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਾਲਕ
 ਮਾਲਕ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਮਿਦਾਨ ਵਾਲੇ
 ਦੀਨ ਦੁਖੀ ਮਜਲੂਮਾਂ ਦੀ ਧੀਰ ਬਨਣੇ
 ਜਨਮ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿਦਾਨ ਵਾਲੇ
 ਭੁੱਖੇ ਜਾਇਆਂ ਤੇ ਗੋਤੇ ਖਾਇਆਂ ਨੂੰ
 ਬਾਹਰੋਂ ਕੇ ਪਾਰ ਲੰਘਾਨ ਵਾਲੇ
 ਚਾੜਕ ਵਾਂਗ ਪਏ ਵਸਦੇ ਬੂੰਦ ਤਾਂਦੀ
 ਦੇ ਕੇ ਦੁਸ ਤੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਨ ਵਾਲੇ
 ਮੇਹਰ ਵਾਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਕਲੁ ਕਾਲ ਮੰਦ੍ਰ ਸਤ ਜੁਗ ਲਾਨ ਵਾਲੇ
 ਕੁਤਾਹਿ ਸਿੰਘ ਬਲਗਰ ਬਲਗਰ ਤੇ ਬੋ
 ਜੀਆਂ ਭੁਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਹੇ ਪਾਨ ਵਾਲੇ

(ਵੱਡੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਘਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮੀ)

ਜਾਂਹਿ ਕੇ ਵਰਜਿਤ ਦੀਰਘ ਜਮਾਈ ਲਾਏ,

ਜੇਹੀ ਜਤੀ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਮਾਰਜੁ ਚਾਣੇ ਹੈ ॥

ਜਾਂਹੀ ਪਰਤਾਏ ਮਤੀ ਸੂਰਜ ਲਜਤ ਹੋਏ,

ਕਰਤ ਮੁਨਾਮ ਨਿਜ ਮਨਤਰ ਨਿਵਾਏ ਹੈ ॥

ਜਾਂਹੇ ਦੁਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿ ਜੈ ਧੀਰ ਚਲੀ,

ਸੂਹ ਪੁਰਿ ਲਾਦ ਜੈ ਜੇ ਭਗਤ ਜਾਣੇ ਹੈ ॥

ਜਾਂਹੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਹਰੇ ਲੱਭੁ ਨੇ ਪਰਚੁ ਗਨ,

ਨਿਤ ਪੂਤ ਨੇਨ ਜਾਂਹੀ ਕੀਰਤੀ ਕੋ ਲਾਏ ਹੈ ॥

ਜਾਂਹਿ ਦੀ ਘਰਾਈ ਹਿਤ ਧੁੰਮੇ ਚਾਰ ਚੋਰ ਚੋਰੇ,

ਹੋਵੇ ਗੁਜ ਸਾਜ ਹੇ ਨਮਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹੈ ॥

ਮੁਤ ਮਕਾਲ ਬਣੀ ਗੁਰੂ ਪੂਤ ਪਹਰੀ,

ਦੇਵਨ ਦੀ ਦਾਰ ਨਿਜ ਦੇਵਰੇ ਹੋ ਲਾਏ ਹੈ ॥

ਵੱਲੋਂ ਸੰਤ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ
 ਪੁਜੀ ਸਾਡੀ ਹੈ ਆਸ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ
 ਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇਨ ਦੀਦਾਰ ਆਏ
 ਵਾਨੀ ਅਰਸ ਦੇ ਜਗਤ ਦੇ ਤਾਰਨ ਨੂੰ
 ਲੈਣ ਯੋਧਕਾਂ ਦੀ ਆਪ ਸਾਰ ਆਏ
 ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਓ ਨਾ ਫੁਲੇ ਸਮਾਏ ਹਾਂ
 ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਨਾਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਆਏ
 ਹਿਰਾਂ ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਦਿਓਰੇ ਮੇਲਦੇ ਨੂੰ
 ਦਰਸਨ ਦੇ ਕੇ ਕਰਨ ਉਧਾਰ ਆਏ
 ਹੋਸ਼ ਤੇਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਤੇ ਸੀਸ ਧਰਕੇ
 ਜੀਤਿ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਨਾਏ ਹਾਂ
 ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਦਿਓ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਧਰ ਗਾਏ ਹਾਂ

ਭੇ ਸੀ ਮਾਨ ਸੀਤ ਦਾਨ ਸਿਧੁ ਜੀ "ਤਾਂਘੀ" ;

ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਰੀ,

ਹਰੀ ਰੂਪ ਧਾਰ ਤ੍ਰਿਧੀ ਹਰੀ ਨਮ ਠਾਢੇ ਤ੍ਰਿਧੀ ॥

ਗੀ ਸੁਤ ਹਰੀ ਤਾਤ ਨਾਮ ਹਰੀ ਤਾਤ ਤ੍ਰਿਧੇ,

ਧਾਦੀ ਰੁਕ ਨੇਦ ਚੰਦ ਰਾਗ ਮਜਲਾਯੇ ਤ੍ਰਿਧੀ ॥

ਲੁਕਾਲ ਮਾਂਤਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਚਿਲਲਾਤੇ ਜੀਵ,

ਗੋਮਾਨ ਰੂਪੀ ਮੇਸੂਤ ਮਾ ਤਾਤੀਵੇ ਪਿਆਯੇ ਤ੍ਰਿਧੀ ॥

ਸਹੀ ਤੇ ਚਰਨ ਰਜ ਚਰਿਤ ਹੈਂ ਤੀਨ ਲੋਕ,

"ਤਾਂਘੀ" ਲੁਕਾਲ ਮਾਂਤਿ ਮਤਿਜਨ ਲਾਯੇ ਤ੍ਰਿਧੀ ॥

(ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਈਸ਼ਰਨਿਘਨੀ "ਦਲੇਰ")

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰਈਓਏ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇਰੇ,
ਈਸ਼ਰਨਿਘਨ ਤੇਰਾ ਨਿਰਾ ਪੁੱਤ ਨਾਵੇਰੇ ॥

ਸਰਨ ਜੋ ਆਪ ਜੁਕੀ ਤਿਨੇ ਜਮਕਾਨ ਚੁਕੀ,
ਭੁਵਨਲ ਕੀ ਭਾਗ ਮੁਕੀ ਚਰਨ ਜੋ ਧਿਆਵੇਰੇ ॥

ਭਏ ਵਰਤਾਨੀ ਲਗੀ ਚਰਨ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਂਕੀ,
ਥਾਂਕੀ ਸ੍ਰੀ ਮੂਰਤ ਜੋ ਰਿਦੈ ਮੇ ਥਾਵੇਰੇ ॥

ਨਾਮੇ ਤੀਨ ਤਾਪ ਥਾਪ ਪਾਪ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋਵੇ,
ਉਇ ਨਿਰਮਾਨ ਜੋਈ ਚਾਰਕ ਸਦਾਵੇਰੇ ॥

ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਚਲ ਆਵੇ ਆਜ,
ਰਾਖਨ ਤੇ ਲਾਜ ਧ੍ਰਿਪ ਪਲਕ ਸਦਾਇਕੇ ॥

ਕਹਿਤ "ਦਲੇਰ" ਮੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭੂਰੇ,
ਪ੍ਰੀਤ ਪੈਰਾ ਰਖੇਰ ਸੋਸਰੇ ਨਿਵਾਇਕੇ ॥

ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਸ ਸੰਤ ਤੱਖਤ ਸਿੰਘ ਜੀ "ਕੋਵਲ"

ਦੀਨਾਂ ਦੁਖੀਆਂ ਦੇ ਦੁਖ ਹਰਨ ਖਾਤਰ,

ਦੀਨ ਦਿ ਮਾਲ ਅਭਿਆ ਪ੍ਰਵਰਦਗਾਰ ਆਯਾ ॥

ਫਾਰਸ ਅਜਾਂ ਦੇ ਕਾਫ਼ਤ ਜਹਾ ਰਕਬੇ,

ਗਲੇ ਲਾਸ ਖਾਤਰ ਸ੍ਰਿ ਜਨ ਹਾਠ ਆਯਾ ॥

ਸ੍ਰੀਨ ਭਾਗ ਸਾਡੇ ਅਜ ਮਾਲਸਾ ਜੀ,

ਦਯਾ ਧਾਰ ਸੱਚ ਨਿਰੋਭਾਰ ਆਯਾ ॥

ਸੋਹਨੀ ਪੂਰਤੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਮਾਤ ਕਰਦੀ,

ਦੁੱਖੋਰ ਸੁਖਿਭ ਨੂੰ ਦੇਨ ਦੀਦਾਰ ਆਯਾ ॥

ਸੁਹਿਸ ਸਾਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ,

ਮਹਿਮਾ ਅਪਦੀ ਦੁਣ ਸਵਾਈ ਹੋਵੇ ॥

"ਕੋਵਲ" ਪ੍ਰਸੀ ਦੇ ਵਿਚ ਨ ਮੋਢੇ ਦਾਏ,

ਸੱਚ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤੁਝੀ ਦਯਾਈ ਹੋਵੇ ॥

ਵੇਲੇ ਸੀਤ ਬਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਵਾ ਵਾ ਮਦਨ ਮਨਗਰ ਮੂਰਤ

ਅਜਬ ਨੂਰਾਨੀ ਸੂਰਤ

ਅਰਸ਼ ਫਰਸ਼ ਪੈ ਸਦਕੇ ਜਾਵਨ

ਸਰਬ ਗੁਣ ਗੁਰ ਪੂਰਤ

ਜਗ ਤਾਰਨ ਨੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ

ਜਗ ਤੇ ਜੋਤ ਅਲਾਹੀ

ਬਾਦੀ ਬੀਸਾਖਾਨ ਹੈ ਤਾਰੀ

ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਦੇ ਆਹੀ

ਅਮਰ ਹੋਇਆ ਦੁਖ ਹੋਇਆ ਸਗਲਾ

ਜਿਸਨੇ ਵਰਸਨ ਪਾਇਆ

ਚੁਕੀ ਕਾਹੁ ਜਮਾਂ ਦੀ ਸਿਰਤ

ਸੇਠੀ ਜਿਸ ਸੀਸ ਨਵਾਇਆ

(ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨਸੰਤ ਦਰਸ਼ਨ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ "ਦਰਸ਼ਨ")

ਇਕ ਚੰਦ ਚਮਕੇ ਅਤੇ ਅਨਾਭ ਅੰਦਰ,
ਨਗਰ ਨਿਜਾਇਰ ਮਾਏਦਾ ਦਾਗ ਪੈਵੇ ॥

ਦੁਜਾ ਜੰਦ ਧੋਦਾਗ ਪੈ ਰੁਝੇ ਪ੍ਰੇਮਿਆ,
ਮੌਨੇ ਸਿਆਮ ਦਾ ਤੇਮਕਿਆ ਭਗ ਪੈਵੇ ॥

ਆਏ ਮਿਲ ਨੂੰ ਤਾਰਨੇ ਗਾਮ ਚੰਦਰ,
ਨਟਨ ਭੀਤੀਨੀ ਦਮਾਦਾ ਵੈਰਾਗ ਪੈਵੇ ॥

ਨਹੀ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੈ ਧਾਰ ਅਵਤਾਰ ਮਾਯ,
ਮਾਇਆ ਬਿਦਰਦ ਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਗ ਪੈਵੇ ॥

ਗਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮਾਏ ਵਾਲੀ,
ਹੱਥ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਸਿਖੀ ਦੀ ਦਾਗ ਪੈਵੇ ॥

"ਦਰਸ਼ਨ" ਉਠ ਚਰਨ ਦਾਤ੍ਰੇਈ ਧਨ ਭੋਗ,
ਖਿਤਿਆ ਭੇਰੇ ਅਤੇ ਕਮਲ ਬਾਗ ਪੈਵੇ ॥

ਹੋਲੇ ਸਿਤ ਹਰੀ ਸਿਧਾ ਜੀ

ਰੂਤ ਹੈ ਸਰਦ ਤੇ ਸਰਦ ਕੀਤਾ ਸੀਨਿਆਂ ਨੂੰ
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੁਤਾਪ ਰਹੀ ਆਇ ਕੇ
 ਪੈਨ ਚਿ ਰਾਹ ਪੈਨ ਗਈ ਤੇ ਜਾਨ ਤੇ
 ਜਿਨਾ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਵਿਕਾਇ ਕੇ
 ਸਿਆਮ ਵਿਚ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਕਰਨ ਚਿਹਾਰ ਆਇ
 ਭੀਨਨੀ ਨੂੰ ਤਾਰਾ ਜਿਵੇਂ ਵਰਜ ਵਿਕਾਇ ਕੇ
 ਪਥਰ ਦਿਲ ਦੇ ਤਾਈ ਤਾਰਨ ਸੁਮਤ ਵੇ ਕੇ
 ਤਾਰਿਆ ਸਿਲਾ ਦੇ ਤਾਈ ਚਰਨ ਚੁਹਾਇ ਕੇ
 ਦੂਰ ਅਗਿਆਨ ਫਰ ਦੇਨ ਗੇ ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ
 ਸਤਿਸੰਗ ਵਾਲਾ ਸੁਹਨ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ਕੇ
 ਹਰੀਸਿਧਾ ਵਾਲੀ ਆਸ ਪਰੀ ਹੋਈ ਵਸ ਕੇ
 ਗੁਰ ਅਰੇ ਕਰ ਨਮੋ ਸੀਸ ਕੇ ਨਿਵਾਇ ਕੇ

ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ "ਬੁਝਾ" ,

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਜੇਹੇ ਜਾਦ ਕੀਤਾ,

ਬੁਝ ਰੂਪੇ ਰੋਏ ਸਿਆਮ ਸਿਧਾਰਿਆ ਜਾਂਏ ॥

ਫੇਰ ਉਏ ਨਾਨਕ ਖਾਲਾ ਲੈ ਗਏ ਵਿਚ,

ਨਾਲ ਲੈ ਮਰਦਾਨਾ ਭਿਖਾਰਿਆ ਜਾਂਏ ॥

ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਕਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਮੂਰੇ,

ਪਾਪ ਜੜ੍ਹ ਤੋ ਪੱਟ ਉਖਾਰਿਆ ਜਾਂਏ ॥

ਬਨ ਰਾਮ ਮਿਥੇਸ਼ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਇਓ,

ਵਾੜੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਆਨਸਮਾਰਿਆ ਜਾਂਏ ॥

ਵਾੜੀ ਆ ਗਈ ਹਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੋਹੀ,

ਦਿਤਾ ਮੰਗਤਾ ਤਾਂ ਵੀ ਦੀਵਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ॥

"ਬੁਝਾ" ਬੁਝ ਵਾਂਗੂੰ ਚਰਨਾਂ ਤੇਰਿਆਂ ਤੇ,

ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਫੇਰ ਜ਼ੁਹਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ॥

ਵਿਵੇਕ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੇਤ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ "ਚਰਨ"

ਜਿਵੇਂ ਚੰਦ ਨੂੰ ਵੇਖ ਚਕੋਰ ਵਿਗੜੇ,

ਸੂਰਜ ਵੇਖ ਕੇ ਰੋਵਨ ਮਿਲ ਮਾਵੇਦਾ ਏ ॥

ਸਾਂਝੀ ਚੁੰਦ ਪਪੀਠ ਪਾ ਸਾਂਤ ਹੁੰਦਾ,

ਸ਼ੇਰ ਵੇਖ ਥਾਵਲ ਪੈਲ ਪਾਵੇਦਾ ਏ ॥

ਰੰਗ ਰਾਜ ਪਾਕੇ ਜਿਵੇਂ ਮਸਤ ਹੁੰਦਾ,

ਜਾਪੇਵਿਚ ਨ ਫੁਲ ਸਮਾਵੇਦਾ ਏ ॥

ਖਿੜੇ ਰੋਵਲ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਜਿਵੇਂ ਭੋਰਾ,

ਸੁਧ ਤਨ ਦੀ ਭੀ ਭੁਲ ਜਾਵੇਦਾ ਏ ॥

ਭੋਈ ਮਾਤ ਦੀਵਿਚ ਜਿਉ ਖਾਨੀ ਘਲਕ,

ਪੀਕੇ ਪੀਠ ਜਿਉ ਚਿਤ ਮੁਲ ਸਾਵੇਦਾ ਏ ॥

ਖੁਸ਼ੀ ਸਿਖਤਿਉ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਦਸ ਕਰਕੇ,

"ਚਰਨ" ਪੂਰਜ ਦੇ ਮਥੇ ਤੇ ਜਾਵੇਦਾ ਏ ॥

ਵਲੇ ਖੁੰਭੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਫੈਕਾ ਚੀਮਾਂ

ਭੀ. ਚੇਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਹੋ ਆਈ ਗੁਰ ਆਦਵਾਲੀ

ਜਾਗਦੇ ਜਾਮਾਂ ਚਾਉਂਦੀ ਬੰਸ ਅਵਤਾਰ ਜੀ

ਨਾਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ ਜੀਅ ਦਭਿਧਾਰਕੀਤਾ

ਸਦਗੁਰੂ ਹਮ ਸਿੰਘ ਆਨਕੇ ਸੰਸਾਰ ਜੀ

ਭੀ. ਜੀਭ ਭੀ. ਗੁੰ. ਜੀ. ਜੇ ਭੀ. ਜਾਤੀ

ਚਾਨੇ ਦੇਵੇ ਕੀਰਤਿ ਅਵਤਾਰ ਜੀ

ਖਮੀਦਵਾਲੀ ਨ ਅਨੰ ਆਸਾ ਦੇ ਸਗੁਰਾ ਰੁਹ

ਖੁੰਭੀ ਪ੍ਰਗਟਾ ਸਿੰਘ ਆਏ ਸੁਖਸਨਹਾਰ ਜੀ

ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੁਰ ਸਾਡੇ ਅਜੇ ਜਗਤ ਮਾਤ ਦੇਸ ਦੁਸ਼ਨ

ਦੁਸ਼ਾਈ ਤੀਵੁਸ਼ਾਈ ਸਾਰੇ ਹਲ ਅਜਗਨਜੀ

ਦੁਸ਼ ਚੁਕੀ (ਤੁ) ਸਿੰਘ ਜੀਗੇ ਗੁਰ ਚਹਨ ਰੇਣ

ਜਿਸ ਚਰਣ ਹੇਠ ਭੁੰਦੀ ਦੇਵਤੇ ਦੁਸ਼ਨ ਜੀ

